

[Statsministeren]

tilbagetog. Det er den holdning, vi var klar over det ville være rimeligt at indtage, hvis spørgsmålet skulle blive rejst fra de pågældendes side, og det mener vi at man gør i et samfund, hvor man har et liberalt og fornuftigt retssystem. Det er baggrunden for det.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil kun stille et ganske kort spørgsmål til statsministeren: vil en sag, der bliver rejst af Arne Herløv Petersen, komme til at foregå for åbne døre, efter at justitsministeren har sendt sin redegørelse offentligt ud?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det bliver en mere og mere interessant og mere og mere spidsfindig og åbenbart uundgåelig en meget juridisk diskussion. Jeg kunne have lyst til at sige: det skal I ikke spørge mig om, det skal I spørge justitsministeren om, men sådan må man vist ikke svare, og derfor siger jeg: så vidt jeg ved, er det noget, retten selv afgør, og det ved hr. Hagen Hagensen for resten også; hr. Hagen Hagensen er jo jurist.

Førmanden:

Man må i hvert fald svare, at man ikke vil eller ikke kan besvare et spørgsmål, kan jeg sige til orientering. Jeg skal i øvrigt sige, at når jeg har ladet debatten gå med så mange tillægsspørgsmål, er det, fordi jeg synes, der kunne være baggrund for det med den offentlige debat, der har været om sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 656

2) Til udenrigsministeren af:

Gert Petersen (SF):

»Vil udenrigsministeren under forhandlingerne med den franske præsident opfordre denne til at imødekomme Stillehavsølandenes gentagne krav om et stop for de franske atombombeforsøg i Stillehavet?«

Skriftlig begrundelse

I anledning af præsident Mitterrands statsbesøg i Danmark ville det være passende, om regeringen rejste spørgsmålet om de franske atombombeforsøg i Stillehavet, ikke mindst på baggrund af, at det – så vidt jeg ved – er

Danmarks holdning, at alle atombombeforsøgene bør tilslutte sig traktaten af 1963.

Blot siden François Mitterrand blev Frankrigs præsident sidste år, har 3 forskellige officielle Stillehavskonferencer på regeringsplan protesteret mod de fortsatte franske atombombeforsøg i Stillehavet og krævet dem standset.

I august 1981 vedtog 14 regeringschefer fra Australien, New Zealand, Cook-øerne, Fiji-øerne, Kiribati, Salomon-øerne, Tuvalu, Tonga, Vestsamoa, Nauru, Niue, Papua New Guinea, Mikronesias Forenede Stater (observatør) og Vanuatu, samlet i det 12. South Pacific Forum, følgende erklæring: »Forum'et anmoder indtrængende Frankrig om omgående at standse sine atombombeforsøg og offentliggøre fyldestgørende oplysninger om sine hidtidige atombombeforsøgs følger for befolkningerne og miljøet i Stillehavet«. Siden har den 21. South Pacific Commission Conference den 21. oktober 1981 og senest Stillehavslandenes miljøkonference i marts måned ligeledes protesteret mod atombombeforsøgene.

Både resolutionen og delegationsplanen fik i oktober 1981 støtte af Commonwealth-mødet i Australien.

I samme periode har flere af de ansvarlige franske personligheder, forsvarsminister Charles Hernu, atomenergikommissionens generaldirektør, Michel Pecquer, og formanden for parlamentets forsvarskommission, Louis Darinot, fastslået, at atombombeforsøgene vil fortsætte, og det franske militær er begyndt at foretage borer i øen Fangataufa – en nabø til den hidtidige forsøgsø, Moruroa – med henblik på at bruge den til fremtidige bombeforsøg.

Imidlertid sagde Frankrigs præsident for nylig til Fiji-øernes premierminister, Ratu Sir Kamisese Mara, der var kommet til Paris som leder af en delegation sendt af The South Pacific Forum for at diskutere Frankrigs engagement i Stillehavet, at han »ville prøve at afslutte dem (atombombeforsøgene) så snart som muligt«.

I lys af Stillehavslandenes stigende protester og deres voksende bekymring for deres særlig sårbare naturmiljø ville det være meget nyttigt at få en officiel og klar tilkendegivelse af den franske regerings holdning i denne sag.